

АТЕНТАТ НА ГЕН. ОБРЕГОНА, НОВО-ВИБРАННОГО ПРЕЗИДЕНТА МЕКСИКА

ГЕНЕРАЛ ПОМЕР, НАПАСНИК АРЕШТОВАНИЙ

МЕКСИКО, 17. липня. — Генерал Адаваро Обрегон, нововибраний президент Мексики, загинув нині від кулі скрито-вбивника.

Атентат dokonано зараз сподувді підчас обіду, який в його честь дади його політичні приятели в дітніску Сан Анхелі, що лежить на 20 миль на подумі від столиці. Полята стада по скінченню обіду, коли старші гості ще сиділи, забавляючись розмовою, а молоді танцями.

Нагодо до генерала Саенса, що був немовби стороною генерала Обрегона, підійшов молодий мушкетер, досить бодітий одітий, та просив генерала, щоб сей дозволив йому показати свої рисунки генералови Обрегону та дозволив йому відрисувати Обрегону. Як Обрегон, на просьбу Саенса, звернувся до молодого чоловіка та простягнув руку по рисунку, зловив рисунки у руці незнакомого гримув революверний вистріл і Обрегон скопівся за груди. За першим вистрілом пішли другі, разом п'ять: Генерал упав на кристо та схилив голову на стілі.

З присутніх одні кинулися на напасника та сейчас звідили його на землю, а другі кинулися до Обрегона, а бачучи кров, покидаючи лікарів та авто. Тимчасом уже в публіка на гали дізналися про подію, що вистріл се було нікче вбивство, а замах. Багато тоді зачинувати напасника на місці, і два генерали лишень з трудом до сього не допустили. Серед розбірної товди відведено його до торми, де поліція зараз взяла його на допити.

ХТО ТАКИЙ НАПАСНИК?

Побитий розпривими гістьми напасник не міг спершу сказати багато. На запит поліції, як він називається, він легітв постібно: «Хуан! Хуан!» Доверта пізніше він подав, що він називається Ескандаріо, але поліція в се не вірить, бо се є звичайно в Мексику тільки визнання, а не ім'я.

Коли його далі допитували, він не хотів відповісти. Замість сього він говорив: «Коли я мав на стілі зав'язати, щоб вбити Обрегону а-присутності соток людей, то ви думаете, що я не буду мати досить зав'язати навічогое не скажати?»

На дальші допити поліції він став заховуватися як людина крайню нервову, а може й хору на умі. Він представляв себе, що він є сього літнього, як всі дорі Мексики, що він жертвує себе для ді добра, що він мученик і герої. На другі запити він з умішеним лицем давав відповіди повні кини і злоби.

СМЕРТЬ ОБРЕГОНА І ПОЛІТИЧНІ НАСЛІДКИ.

Тимчасом генерала Обрегону привезено домі. По місті пішли чути, що він має ще шанси на выздоровлення, але се скоро заперечено, бо генерал помер ще задовго ніж діток домі.

До його дому приїхав зараз теершій президент Мексики та особистий приятель Обрегона, генерал Каес. Увійшовши в хату та побачивши нежизного Обрегона, Каес при всіх заплакав. Описав він зараз порибав заходи, щоб замах не став основою до замішаних. До столиці стигли сейчас більше війська, переважно в приватні телеграфічні й телефонічні знони. Поліція арештувала загоріхлих противників теершнього уряду. Багато з них стало втікати з міста.

До уряду почали наспівати вислови конколідції від заграничних урядів, від робітничих кіл, газет, тощо. Одним з перших, що зложили свої конколідції, був американський представник у Мексику Морос та президент Куліджа.

Перед мексиканським урядом стоїть теерв велике питання: що зробити з навіщою владою в державі? Чи Каес має далі остати при владі, чи має він розписати нові вибори? Питання триває тому, бо мексиканська конституція дає можливість не передачу.

ГУВЕР ПОКІНУВ СВОЮ ВІЗНУ В КУЛІДЖА.

ПРИХИЛЬНИКИ СМІТА СПОДІЮТЬСЯ ЗБРАТИ ВЕЛИКИЙ ВИБОРНИЙ ФОНД.

ЛЮЛЮТІ, Миннесота, 17. липня. — По довідній візні у президента Куліджа Герберт Гувер, републиканський кандидат на уряд президента Злучених Держав, вийшов на політичну туру на заклі. При візні пращала його величезна товпа народа, що мала яких 35,000 душ.

Расков, голова виборчого комітету демократичної партії, заявив, що він не робить ніяких обмежень жертвенности на сього партію та сподіється зібрати величезний виборчий фонд.

БОГАТО ЛЮДИЯ ГИНЕ ЧЕРЕЗ СПЕКУ.

ВАШИНГТОН 17. липня. — Через спеку в Америці гине далі багато людей. В околиці Нью Йорку спека айшла до 87 степенів Фаренгейта, а висока вогість робить спеку невимомно.

Між людьми, що загинули від сонячного удару в околиці Нью Йорку, подляють 46-літнього Брунстиса Френка Діковського. Він упав під спеку, працюючи в одній крамниці; заки наспів шпитальний амбуланс, він уже був неживий.

ПОЛІЦІЯ РОЗВЯЗАЛА ЗАГАДКУ ВБИЙСТВА?

МИНІОЛА, Лонг Айленд, 17. липня. — Поліція каже, що вона вже розв'язала загадку вбивства багатого брунстисового контрабансера Вільяма Губрала, которого тото найлено ооді в міську в корчмі. Як обмундированого арештовано ветерана деякої війни Осма Утліку з Фінляндії.

АМЕРИКАНЦІ ПОРАНЕНІ ПІДЧАС КАТАСТРОФИ У ФРАНЦІЇ.

БАР-СЮР-ОБЕ, 14. липня. — 4 Американці, ранено підчас залізничної катастрофи у Франції. Двоє з них тяжко і знаходяться в шпиталі в Тройі, а двоє легко. Діти поранені на смерть. 12 других пасажирів ранено в першому вагоні підчас вибуху локомотиву. Трен від турстів до Парижу на свято в честь знищення Бастилії.

СЕЛЯНИ ХОВАЮТЬ ЗБІЖКА.

БЕРЛІН, 16. липня. — Комісаріат хліборобства в Москві заявив, що купівля хліба у селян за рік оцінює 11,555,000 трн проти 11,510,000 трн 1927 року. Через те, що в СССР з трн останні роки були задовольнені врожаї, то в краю є багато збіжжя, яке селяне ховають, не бажаючи здати владі. Якби владі було тільки купити, то СССР не потребували купувати за границю і могли б обійтися своїми власними ресурсами.

ПЕРЕГОВОРІ МІЖ ЛІТВОЮ І ПОЛЬЩОЮ ШЛЯКОМ ПЕРЕРВАНІ.

ВАРШАВА, 15. липня. — Литовсько-польські переговори перервано вчерашнім шляком. Литва не згодилася на просте сполучення мексиканським Вильямом (40 миль) і вимагає, щоб комунікація відбувалася по старому, тобто через Ригу. Останні шляк, який потребує 24 години, замівс 2, сполучення з великим неможливо, бо треба мати візу для переправи через Латвію. Польська преса з обуренням осуджує поведінку Литви, але не може нічого політи. Такі буде і зати через Ригу.

НОВИЙ ЛЯНДРО.

ПАРІЖ, 17. липня. — 7 років тому в Парижі відбувався процес, на якому фігурував вельможний панок, який називався Ляндро. Робота його була в тім, що він женився або просто замановано до себе якунебудь жінку й убивав її. Група лізніе панки, а річні були на убийстві, продавач. Таким способом нажива собі маєток. Суд присудив Ляндру на смерть, і його лізніювали.

Тепер обивав новий Ляндро, на ім'я Прат, торговець вином, який займався тим же. Заманював до себе під ріжним пригоном жінку і убивав. Ціль убієства таж сама, що й у Ляндру — гроші. Прат для своєї роботи мав кілька вил недалеко Марсїлі. Поліція постою віднаїшла два групи пропавлих жінок. Свідство провадить і сподівається викрити ще багато несподіваних.

НЕЗВІЧАЙНА ЛЕТУНСКА КАТАСТРОФА.

З Колонгати повідомляють: діти 13-го вересня, р. в год. 11 пера пролунали злітат авіацій. Маршрут авіації жертовно невідомий катастрофи. В наслідок якогось потресання летів, пілота і двоє кастів, що були в літаку, випали з апарату, який упав кілька сот метрів подальше, цілком розбитий. Летунів, вилані на криші домі найбільш окляклого літальця Енгеро. Один з летунів пробив титаном свого тіла кришу, на яку упав. Усі пасажирів літака згинили на місці.

НОВА ВЕРСІЯ ПРО ЛЕВЕНШТАЙНА.

БРУКСЕЛЯ, 16. липня. — Повстала нова версія, що ніби то капітан Левенштайн зник в одну з красивих-доньок югославського міліонера Мислава Ристича. Ристич, один з найбільших землевласників Югославії, живе більшу частину року у вилі коло Любена (Бельгія), куди дуже часто навідувався пропавший міліонер.

Сам батько заявив, що підозріває, що міліонер зник з його молодшою донькою Любіною, яка не раз до зникання викликала здивування всієї сім'ї своїми довгими прогулками з Левенштайном до пізньої ночі. Тепер же висловили, що якраз то сього самого дня, коли пропав Левенштайн, зникла і донька югославського міліонера.

ПОМЕР БУВШИЙ ПРЕМ'ЄР. МИНІСТЕР ІТАЛІЇ.

КАВУР, Італія, 17. липня. — Тут після довгої недуги помер бувший прем'єр-міністр Джіованні Джіоліті. Покійний, якого називали «Старим Лисом», був п'ять разів головою міністрів, останній раз підчас війни. З приходом до влади Муссоліні він покинув політику. Покійний мав 85 років.

КАЛЬВІНІСТИ В СПОРТІ БАЧАТЬ ПОГАНСТВО.

БЕРЛІН, 16. липня. — Голландська королева Вілгельміна не буде на олімпійських змаганнях, бо кальвіністи заявили, що Олімпіада се не шпече, як виставка людського діла, або «карнавал людської плоти».

Доктор Веєс, один з стовік кальвіністів, заявив, що Олімпіада є останками з кривдного греко-римського поганства і тому він як християнин не може бути на Олімпіадах.

ЛОНДОНЦІ КИДАЮТЬ МІСТО ДЛЯ ФАРМ.

ЛОНДОН, 16. липня. — Як відомо, від довгих літ англійські фермери кидали землі й йшли в міста на фабрики. Підчас великої війни в Англії винували навіть питання, як запобігти тому, бо боялися, що земля в самій Англії не буде оброблена. Тепер спостерігають шляком протилежне. Коли перше половина населення була занята на фабриках, то тільки одна десята жила на фермах. Нині розселилися в одному місті, що в 1921 році було 407,000 робітників, а тепер 282,000. Таким чином місто загубило 125,000. Звичайно це впливає на промисловість та торговлю і зменчує безробіття, а іменню теper занятю працюю на 327,000 більше ніж чотири роки тому назад.

НАРОДНЕ ШКІЛЬНИЦТВО В ПОЛЬЩІ.

З статистичних обчислень Головного Статистичного Уряду виходить, що в шкільному році 1927-28 було в Польщі 26,478 народних шкіл з 3,364,822 учнями.

РЕКОРДИ.

Одні Єгиптяни з Америка вродили п'ятеро дітей одного дня: трох хлопців і двоє дівчат. Усі здорові.

ВІНО В РІЧЦІ.

ГАВР, Франція, 16. липня. — З пароплава «Акса», який сів на міліні, вилало 6,000 бочок вина, привезених з Альзасу на суму мільон доларів. Власники вважають вино пропавшим, але оголосили, що за кожну бочку, яку хтось витягне, платитимуть 4 дозари. Таким способом думають вернути хоч частину втраченого. Рух на Сені із за плаваючих бочок дуже утруднений.

САМОГУБСТВО ОТАМАНА ПОЛЬСЬКОГО ГЕН. ШТАБУ.

Преса в Данцігу поміщує комунікат пресній поліції, в якому говориться, що польський громадянин, який доконав самогубства в одній з готинниць, де згодився як Ян Грубер — це на ділі отаман польського генерального штабу Франц Ян Біньскі. Приїхав він до Данцігу перед 6 днями. Протягом цілого року побути в готинниці не платив рахунків. В поведінку задавав, щоб його принесли до кимнати чаю з коньяком і заповів скоре заплалення рахунків. Кілька годин згодом почулися з його кимнати революверні стріли. Коли служба ввійшла в кімнату, застала Біньського мертвого в калюжі крові. При ньому не знайшли ніяких документів. Причини самогубства покищо невідомі.

ХУЛІГАНСТВО І МОРАЛЬНИЙ РОЗВАЛ.

В Рад Союзу з моральним станом населення все гірше. Становлять розуказання використовується на випадок потреби навіть підтримкою ала. Під впливом більшовицької агітації проти фахівців-спеціалістів «буржуазного походження» приходять у фабриках раз-у-раз до побиття працюючих та інженерів та техніків. За це очевидно винювинили не карують. Хуліганство царить на вулицях міст, перенеслося навіть до трамваїв. За побивання на вулиці називали більшовиків — як доносить «Рух» — адміністрацію кару 10 карб. але се не допомагає. Пияцтво затривуючо — поширюється, особливо в промислових центрах серед робітників.

Відпором для деморалізації в деякій мірі зріст релігійності в державі. Очевидно, що найбільш успіхи добуває сектанство. Нпр. в Петрограді сильно поширився баптизм. Баптисти, спираючися на грошеву підтримку з Америки, повторили низку знаменитих організованих клубів з дитячими захистами, касами взаємної допомоги і т. д. Боротьба більшовицької релігійного руху в Рад Союзу — безуспішна, навпаки, се поглиблює чому руху.

КОБЗАР-БАНДУРИСТ В ПАРИЖІ.

Відомий кобзар-бандурист Василь Емеч дає концерти в Парижі. Програма його концертів дуже різноманітна: від «полурі» народних мелодій старих квіт та історичних дум, аж до легких, веселих пісень і танців.

ШЕВЧЕНКО ЧУЖИМИ МОВАМИ.

Інститут ім. Т. Шевченка в Харкові перекладає тепер Шевченку чужими мовами. Кобзарі мовлять: німецькою, польською й білоруською мовою.

НАДІЇ НА ВІДШУКАННЯ АМУНДСЕНА МАЙЖЕ НЕМА

РИБАЛКИ НА МЕРЕЖЕМОМУ ОСТРОВІ БАЧИЛИ СЛІДИ. ДУМАЮТЬ, ЩО ДОСЛІДНИК ВПАВІ В ПРОВАЛІ.

СТОКГОЛЬМ, 17. липня. — Різно тріають діля минуло, як Пабігунгове море проковтнуло Рольфа Амундсена та його товаришів.

Двох рибалок з Медвежого острова оповідають, що бачили в снігу слани, які тиснуться яких відскакує стіп і припадають коже безодні, біля яких вони наїшли футро та дрібні тріски дерева. Загадочні слани дозволяють думати, що дослідники примушені були опуститися на гірську пащину й коли пішли, то крига несподівано аломилася і вони впали в океан.

Норвезький уряд признає саїдство, шоби провітрити оповідання рибалок.

Французький корабель «Пуркуа Па» повернувся до Тромсе, не наїшовши жадних слідів пропавших авіаторів. Приятець Амундсена, капітан Вистінг, планує шукання по флориді на малому кораблі на захід від Шпітбергена. Для другі кораблі, тобто та Микеландеар, знаходяться тепер у Кінгс Бей.

«Літальні» це одна надія на те, що Амундсен знаходиться з рештою залогі «Італії».

Чеський професор Боухув каже, що люде, яких занесено з льодомом, певно живі, бо він бачив лісне дим в наярмі бабара, а експлозію не було чути. Це дає можливість думати, що рештки команд «Італії» ще живі.

СПЕКА В ЕВРОПІ ТРИВАЄ ДАЛІ.

У ВАРШАВІ ТЕМПЕРАТУРА ДОХОДИЛА ДО 144 СТЕПЕНІВ

ЛОНДОН, 17. липня. — Страшна спека до всієї Європи досягла найвищої точки. Тисячі людей рушили до моря, озера та річок. В південній Англії температура хиталася лише на 10 степенів; в Європі спека не зменшується і стоїть межи 95 а 100 степенями. «Дейлі Мейл» повідомляє, що у Варшаві температура остигла 144 степенів; на озері Белатон, 60 миль від Будапешту, 131°. Ціла малярська долина смажиться під шаленим сонцем.

ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В СЕРБІЇ НА ПЕРЕДОНІ РОЗКОЛУ. МАЮТЬ ВИБРАТИ НОВИЙ СІНОД.

БЕОГРАД, Югославія, 17. липня. — Криза сербської православної церкви може потягти резигнації патріарха Димитрія з югославського королівства та розкол церкви.

Святой Синод з'являє планам Димитрія. Розкол називає іде за досмітими питаннями, але правдива причина невідомою твердять, що питання дуже поважне.

Група, яка знаходиться під літературним епископом ухуцького та кишинського, відходить від старого патріарха, який має вже вісімдесят п'ять років, та закладає новий Синод, щоб уважити патріарший авторитет.

ЗВІЛЬНЯЮТЬ АЛБАНЦЬКИХ АВТОНОМІСТІВ. ПРЕЗИДЕНТ ДУМЕР ПІДПИСАВ АМНІСТІЮ.

ПАРІЖ, 17. липня. — На сьогоднішньому засіданні міністрів президент Франції Думер підписав амністію для трох засуджених Албанців, яких обвинувано в державній зраді. Жозеф Рос, М. Пал та М. Фаєр, депутати до парламенту та лідери албанських сепаратистів, свого часу виступили з різкими промовами проти французького уряду та політики Франції в Албанії.

Для четвертого, теж депутата, д-ра Рінкліна, Думер амністії не підписав. Вийши свій має розглянути закау, яку він подав, і можливо так само звільнити. Всі чотирі були засуджені на час від 1 до 5 років турми.

МАКЕДОНЦІ НЕ ВТІХОМІРЮЮТЬСЯ.

БЕОГРАД, 17. липня. — Убийство двох македонських революціонерів болгарська преса принусило одній з частин сав македонської революційної організації.

Як повідомляє сербська газета «Політика», убийство у Софії Іван Михайлов був чотирьох років лідером македонського революційного руху і впа в руки прихильників генерала Протогера, убитого на вулиці Софії 8. липня с. р.

Другий член революційної організації, старший до Лазарова Лазича, шефа београдської поліції, який був признача за голову генерала Протогера 500,000 динарів. Влада, коли атентат не вдался, намагалася забити себе і тяжко поранити.

Поліція наїшла при цьому лист, в якому списан імена югославських міністрів, котрі мали виступити під викруку революціонерів. Лист підписаний Гягормом Маджировим, за якого, живого чи мертвого, югославський уряд признача нагороду в сумі 100,00 динарів.

КОНФЕРЕНЦІЯ АНГЛІЙСЬКИХ МАЙНЕРІВ. ЧИСЕЛЬНІСТЬ АНГЛІЙСЬКОЇ МАЙНЕРСЬКОЇ ЮНИ ЗМЕНШИЛАСЯ.

ЛОНДОН, 17. липня. — На конференції англійських майнерів, яка відкривалася сьогодні, президент юні Герберт Сміт заявив, що кількість майнерів юні за останні роки сильно зменшилася. Майнерська юні, говорить Сміт, була численнішою в Англії в 1921 році, коли вона мала 957,000 осіб, тепер її членство зменшилося до 625,000 осіб. Сміт повністю безробітний, довгийна годинами праці, низькою зарплатою, боргами та внутрішніми саботажними діяннями. Тепер, каже Сміт, уїня переживає історичну кризу, яка почалася в 1920 році.

ЗНОВ ЗАБАЖАВ ПОЛЬСЬКО ПОХВАЛИ.

Довго я думаю над тим, звідки редактор "Руського Селянина" взяв такі байки відомості, які відкривають у своїй шматочку в останньому числі. Дивлячись докладно за тими націоналістичними часописами, які виходять в Америці, не найшов.

Польських же та польно-фінських газет не читав, але не о те мені ходить.

Цей панок-редактор той же пресбритерійсько-католицький професор, мов життя дивує, так розписався. Та лишню на боці його теревені, (кому вони цікаві?) а спливаю лише на останніх аркушах його аж заздалегідь "ученої" статті. Не дурно кажуть: Старий розумом дитині. Але й цей приповідки не можна прикладати до велими "розумного" пресбритеріянина. Та вже, де воно не пропало. Офірною йому що прикажу.

Пресбритерійський професор питається, що буде винний, коли Польки будуть репрезентувати Українців на сучасній війні Ляхів з Москвяками?

Я думаю, що такі панки професори той же редактори, які вибачте за вираз, редактори "Руського Селянина" та такі інші, що орієнтуються на Захід.

Ми, американські Українці, добре знаємо, що розуміють

під Заходом представники "Руського Селянина" й без зізнання пресбритерійського учителя. Про те писав не так давно польський "Новий Світ" де підняв його дуже високо.

Знаємо й те, що пресбритерійський гіпер за тим і в Париж їздив, щоб знати, на кого орієнтуватися та звідки зачинати високу політику. Андрій Левинський має доброго агента, яким може гордитися цілком слушно, бо хто ж найбільше вірний оборонці Заходу-Польщі?

Нарешті цей гіпер каже, що ми, американські Українці, маємо ВОЛЮ І ФОНДИ, і тому маємо бути найбільше винуватими.

Шо? витираємо ті фонди на боротьбу з епископом за народне добро.

Але ми знаємо й те, що високі пресбритеріяни борються католицького епископа, а не нарід, і тому бачимо, куди старий гні. Коли треба буде фондів, вони будуть, як є тепер на народні цілі, а складати гроші, щоб потім потонути в кишенях високих політиків, ми, Українці, не хочемо і не будемо.

Або може для того центр тут закладає (чи Петлюрівський відділ?), щоб редактор видавав газету? А чи мало нас хвалив "Новий Світ"?

Петро Гоїв, Нью Йорк.

В КОЖИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ХА-ТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЯ ЧАСОПИСЬ "СВОБОДА".

Незрівняне для апетиту на свіжій воздусі!

Згушене молоко посмароване на хліб --

СМАРУЄТЬ грубо і смаруєть скоро, бо вони хотять божого, божого його. Літв все є голодні діти, час вказує і вони мають пізнати за Lion Brand Condensed Milk, посмароване на хліб -- або "cream", як вони звуть його.

Матер, давайте їм його додати, бо це справляє кожна -- це два важкі поживні складники в одній їдї. Чисте сметанове молоко з ароматом божимим складником.

З українського життя в Америці.

ФРЕНКФОРД, ПА.

Закінчення шкільного року.

В шкільному культурному світі, де тільки є низин і висші школи, так практикується, що з кімнат шкільного року ученики поспівають чи то перед шкільними виставами, або залежно від обставин, і перед ширшою публікою з сего, що через цілий рік навчилися і залежно від їх знання одержують свої свідоцтва та призначення клясе на рік шкільний. Тому, що американсько-українські школи не стоїть до сего часу на висоті свого завдання, а декотрі свою діяльність обмежують лише на читанню, писанню та коротким нарисом історії, тому учителя, щоб закінчення шкільного року випало величавіше, стараються влаштувати по змозі гарний концерт, щоб сим способом підлаборити дітей до дальшої праці в сім напрямі, а родичам показати, яке ідейне й патріотичне діло вони сповнюють, коли не посидать дітей до школи.

У нас заходом гр. кат. церкви св. Йосафата а зарозом учителя тутешньої школи відбулося в неділю, дня 1. липня, закінчення шкільного року концертом, зложеним зі співів дитячого хору, дитячого представлення "На вакаціях" і мішаного хору ім. Шашкевича під орудою п. Павла Багача.

Точною заповіді годі вийти на сцену дитячохорі. Їх веселі дитя дами надвіду до зрозуміння, що не боятися вони стати напроці нас та показати нам, чому вони не задурили їм хліб своїх родичів. І вийти почитувати гарно виконаний церковно-народний гімн "Боже великий єдиний". Серце радувалося, дитя дивилося на сі диточки, як вони чепурно, мильдібно віддавали улюблену нам пісню. Відтак майже по мистецькім відіграв скрипове соло "Весілля" Андрій Прухницький і знов з сим самим результатом дитячий хор відіспав "Гей там на горі там женьж женьж" і "Мир вам браття".

Діточе представлення "На вакаціях" відіграно надсподівано добре. Надсподівано, кажучи тому, що приготувалися діточки до відігання його ледь два тижні. В другій часті концерту діти відіспали пісню "На чужині загубилися" а Олена Гладчук виконала деклямацію "Мово рідна". Відтак наступили діти на пописи шкільного року піснями "Чом так скрито", "Вийшли в поле косяри", "Реве та стогне". Відтак слідувала деклямація Павліни Рега "Молитва школяра" і знов дитячий хор віддав пісню "Крилець", "Гей там на горі Сіде", "Дай нам Боже добрий час". Знова пішла деклямація Петра Федорова "Мама, мама" і кімцева пісня дитячого хору "Тобі, земле маю".

В дитячому представленні брали участь слідуєть школярі-аматори: С. Орляк, І. Орляк, А. Прухницький, В. Москода, П. Юрків, І. Москода, Карач, Е. Грамь, М. Блавіца, З. Сидорич, О. Грицишин і О. Сmacher.

Найгарнішою частю концерту була частина третя, в якій виступав мішаний хор ім. Шашкевича під орудою п. Багача. Хор сей завдяки карності своїх членів і з обох сторін мольбам праці ставив нині нашою гордістю, так що належить йому чільне місце межі наших хорів в Америці. Фіда-дефісний Українці будуть мати нагоду про се переко- нитися дня 4. падолиста с. р. в день свята Независимости З. У. Н. Р., котре устроєть Стрілецька Громада, на котрій власне сей хор буде виступати. Хор співав пісню: "Понад тими горамиками", "Засинали козаченки", "Ой морозе морозеньку", "Очере- рет лугом гуде", "Почаї- ська Божа Мати", "Далека Ти, далека Ти", "Синюмо", "Ще вмерла Україна" закінче- концерт. Хор співав так мильдібно і з таким чуттям, що не можна промовчати, щоб на адресу диригента і співаків не висказати щирих слів признан- ня за їх працю і труди, понесе- ні в цілі вишколення в першій мірі самих себе, а дальше над

ми хорам в Америці. Фіда-дефісний Українці будуть мати нагоду про се переко- нитися дня 4. падолиста с. р. в день свята Независимости З. У. Н. Р., котре устроєть Стрілецька Громада, на котрій власне сей хор буде виступати. Хор співав пісню: "Понад тими горамиками", "Засинали козаченки", "Ой морозе морозеньку", "Очере- рет лугом гуде", "Почаї- ська Божа Мати", "Далека Ти, далека Ти", "Синюмо", "Ще вмерла Україна" закінче- концерт. Хор співав так мильдібно і з таким чуттям, що не можна промовчати, щоб на адресу диригента і співаків не висказати щирих слів признан- ня за їх працю і труди, понесе- ні в цілі вишколення в першій мірі самих себе, а дальше над

Мішані хор ім. Шашкевича під орудою п. Павла Багача. Точною заповіді годі вийти на сцену дитячохорі. Їх веселі дитя дами надвіду до зрозуміння, що не боятися вони стати напроці нас та показати нам, чому вони не задурили їм хліб своїх родичів. І вийти почитувати гарно виконаний церковно-народний гімн "Боже великий єдиний". Серце радувалося, дитя дивилося на сі диточки, як вони чепурно, мильдібно віддавали улюблену нам пісню. Відтак майже по мистецькім відіграв скрипове соло "Весілля" Андрій Прухницький і знов з сим самим результатом дитячий хор відіспав "Гей там на горі там женьж женьж" і "Мир вам браття".

Діточе представлення "На вакаціях" відіграно надсподівано добре. Надсподівано, кажучи тому, що приготувалися діточки до відігання його ледь два тижні. В другій часті концерту діти відіспали пісню "На чужині загубилися" а Олена Гладчук виконала деклямацію "Мово рідна". Відтак наступили діти на пописи шкільного року піснями "Чом так скрито", "Вийшли в поле косяри", "Реве та стогне". Відтак слідувала деклямація Павліни Рега "Молитва школяра" і знов дитячий хор віддав пісню "Крилець", "Гей там на горі Сіде", "Дай нам Боже добрий час". Знова пішла деклямація Петра Федорова "Мама, мама" і кімцева пісня дитячого хору "Тобі, земле маю".

В дитячому представленні брали участь слідуєть школярі-аматори: С. Орляк, І. Орляк, А. Прухницький, В. Москода, П. Юрків, І. Москода, Карач, Е. Грамь, М. Блавіца, З. Сидорич, О. Грицишин і О. Сmacher.

Найгарнішою частю концерту була частина третя, в якій виступав мішаний хор ім. Шашкевича під орудою п. Багача. Хор сей завдяки карності своїх членів і з обох сторін мольбам праці ставив нині нашою гордістю, так що належить йому чільне місце межі наших хорів в Америці. Фіда-дефісний Українці будуть мати нагоду про се переко- нитися дня 4. падолиста с. р. в день свята Независимости З. У. Н. Р., котре устроєть Стрілецька Громада, на котрій власне сей хор буде виступати. Хор співав пісню: "Понад тими горамиками", "Засинали козаченки", "Ой морозе морозеньку", "Очере- рет лугом гуде", "Почаї- ська Божа Мати", "Далека Ти, далека Ти", "Синюмо", "Ще вмерла Україна" закінче- концерт. Хор співав так мильдібно і з таким чуттям, що не можна промовчати, щоб на адресу диригента і співаків не висказати щирих слів признан- ня за їх працю і труди, понесе- ні в цілі вишколення в першій мірі самих себе, а дальше над

Мішані хор ім. Шашкевича під орудою п. Павла Багача. Точною заповіді годі вийти на сцену дитячохорі. Їх веселі дитя дами надвіду до зрозуміння, що не боятися вони стати напроці нас та показати нам, чому вони не задурили їм хліб своїх родичів. І вийти почитувати гарно виконаний церковно-народний гімн "Боже великий єдиний". Серце радувалося, дитя дивилося на сі диточки, як вони чепурно, мильдібно віддавали улюблену нам пісню. Відтак майже по мистецькім відіграв скрипове соло "Весілля" Андрій Прухницький і знов з сим самим результатом дитячий хор відіспав "Гей там на горі там женьж женьж" і "Мир вам браття".

Діточе представлення "На вакаціях" відіграно надсподівано добре. Надсподівано, кажучи тому, що приготувалися діточки до відігання його ледь два тижні. В другій часті концерту діти відіспали пісню "На чужині загубилися" а Олена Гладчук виконала деклямацію "Мово рідна". Відтак наступили діти на пописи шкільного року піснями "Чом так скрито", "Вийшли в поле косяри", "Реве та стогне". Відтак слідувала деклямація Павліни Рега "Молитва школяра" і знов дитячий хор віддав пісню "Крилець", "Гей там на горі Сіде", "Дай нам Боже добрий час". Знова пішла деклямація Петра Федорова "Мама, мама" і кімцева пісня дитячого хору "Тобі, земле маю".

Мішані хор ім. Шашкевича під орудою п. Павла Багача. Точною заповіді годі вийти на сцену дитячохорі. Їх веселі дитя дами надвіду до зрозуміння, що не боятися вони стати напроці нас та показати нам, чому вони не задурили їм хліб своїх родичів. І вийти почитувати гарно виконаний церковно-народний гімн "Боже великий єдиний". Серце радувалося, дитя дивилося на сі диточки, як вони чепурно, мильдібно віддавали улюблену нам пісню. Відтак майже по мистецькім відіграв скрипове соло "Весілля" Андрій Прухницький і знов з сим самим результатом дитячий хор відіспав "Гей там на горі там женьж женьж" і "Мир вам браття".

Діточе представлення "На вакаціях" відіграно надсподівано добре. Надсподівано, кажучи тому, що приготувалися діточки до відігання його ледь два тижні. В другій часті концерту діти відіспали пісню "На чужині загубилися" а Олена Гладчук виконала деклямацію "Мово рідна". Відтак наступили діти на пописи шкільного року піснями "Чом так скрито", "Вийшли в поле косяри", "Реве та стогне". Відтак слідувала деклямація Павліни Рега "Молитва школяра" і знов дитячий хор віддав пісню "Крилець", "Гей там на горі Сіде", "Дай нам Боже добрий час". Знова пішла деклямація Петра Федорова "Мама, мама" і кімцева пісня дитячого хору "Тобі, земле маю".

В дитячому представленні брали участь слідуєть школярі-аматори: С. Орляк, І. Орляк, А. Прухницький, В. Москода, П. Юрків, І. Москода, Карач, Е. Грамь, М. Блавіца, З. Сидорич, О. Грицишин і О. Сmacher.

Найгарнішою частю концерту була частина третя, в якій виступав мішаний хор ім. Шашкевича під орудою п. Багача. Хор сей завдяки карності своїх членів і з обох сторін мольбам праці ставив нині нашою гордістю, так що належить йому чільне місце межі наших хорів в Америці. Фіда-дефісний Українці будуть мати нагоду про се переко- нитися дня 4. падолиста с. р. в день свята Независимости З. У. Н. Р., котре устроєть Стрілецька Громада, на котрій власне сей хор буде виступати. Хор співав пісню: "Понад тими горамиками", "Засинали козаченки", "Ой морозе морозеньку", "Очере- рет лугом гуде", "Почаї- ська Божа Мати", "Далека Ти, далека Ти", "Синюмо", "Ще вмерла Україна" закінче- концерт. Хор співав так мильдібно і з таким чуттям, що не можна промовчати, щоб на адресу диригента і співаків не висказати щирих слів признан- ня за їх працю і труди, понесе- ні в цілі вишколення в першій мірі самих себе, а дальше над

Мішані хор ім. Шашкевича під орудою п. Павла Багача. Точною заповіді годі вийти на сцену дитячохорі. Їх веселі дитя дами надвіду до зрозуміння, що не боятися вони стати напроці нас та показати нам, чому вони не задурили їм хліб своїх родичів. І вийти почитувати гарно виконаний церковно-народний гімн "Боже великий єдиний". Серце радувалося, дитя дивилося на сі диточки, як вони чепурно, мильдібно віддавали улюблену нам пісню. Відтак майже по мистецькім відіграв скрипове соло "Весілля" Андрій Прухницький і знов з сим самим результатом дитячий хор відіспав "Гей там на горі там женьж женьж" і "Мир вам браття".

Діточе представлення "На вакаціях" відіграно надсподівано добре. Надсподівано, кажучи тому, що приготувалися діточки до відігання його ледь два тижні. В другій часті концерту діти відіспали пісню "На чужині загубилися" а Олена Гладчук виконала деклямацію "Мово рідна". Відтак наступили діти на пописи шкільного року піснями "Чом так скрито", "Вийшли в поле косяри", "Реве та стогне". Відтак слідувала деклямація Павліни Рега "Молитва школяра" і знов дитячий хор віддав пісню "Крилець", "Гей там на горі Сіде", "Дай нам Боже добрий час". Знова пішла деклямація Петра Федорова "Мама, мама" і кімцева пісня дитячого хору "Тобі, земле маю".

В дитячому представленні брали участь слідуєть школярі-аматори: С. Орляк, І. Орляк, А. Прухницький, В. Москода, П. Юрків, І. Москода, Карач, Е. Грамь, М. Блавіца, З. Сидорич, О. Грицишин і О. Сmacher.

Найгарнішою частю концерту була частина третя, в якій виступав мішаний хор ім. Шашкевича під орудою п. Багача. Хор сей завдяки карності своїх членів і з обох сторін мольбам праці ставив нині нашою гордістю, так що належить йому чільне місце межі наших хорів в Америці. Фіда-дефісний Українці будуть мати нагоду про се переко- нитися дня 4. падолиста с. р. в день свята Независимости З. У. Н. Р., котре устроєть Стрілецька Громада, на котрій власне сей хор буде виступати. Хор співав пісню: "Понад тими горамиками", "Засинали козаченки", "Ой морозе морозеньку", "Очере- рет лугом гуде", "Почаї- ська Божа Мати", "Далека Ти, далека Ти", "Синюмо", "Ще вмерла Україна" закінче- концерт. Хор співав так мильдібно і з таким чуттям, що не можна промовчати, щоб на адресу диригента і співаків не висказати щирих слів признан- ня за їх працю і труди, понесе- ні в цілі вишколення в першій мірі самих себе, а дальше над

Мішані хор ім. Шашкевича під орудою п. Павла Багача. Точною заповіді годі вийти на сцену дитячохорі. Їх веселі дитя дами надвіду до зрозуміння, що не боятися вони стати напроці нас та показати нам, чому вони не задурили їм хліб своїх родичів. І вийти почитувати гарно виконаний церковно-народний гімн "Боже великий єдиний". Серце радувалося, дитя дивилося на сі диточки, як вони чепурно, мильдібно віддавали улюблену нам пісню. Відтак майже по мистецькім відіграв скрипове соло "Весілля" Андрій Прухницький і знов з сим самим результатом дитячий хор відіспав "Гей там на горі там женьж женьж" і "Мир вам браття".

Діточе представлення "На вакаціях" відіграно надсподівано добре. Надсподівано, кажучи тому, що приготувалися діточки до відігання його ледь два тижні. В другій часті концерту діти відіспали пісню "На чужині загубилися" а Олена Гладчук виконала деклямацію "Мово рідна". Відтак наступили діти на пописи шкільного року піснями "Чом так скрито", "Вийшли в поле косяри", "Реве та стогне". Відтак слідувала деклямація Павліни Рега "Молитва школяра" і знов дитячий хор віддав пісню "Крилець", "Гей там на горі Сіде", "Дай нам Боже добрий час". Знова пішла деклямація Петра Федорова "Мама, мама" і кімцева пісня дитячого хору "Тобі, земле маю".

В дитячому представленні брали участь слідуєть школярі-аматори: С. Орляк, І. Орляк, А. Прухницький, В. Москода, П. Юрків, І. Москода, Карач, Е. Грамь, М. Блавіца, З. Сидорич, О. Грицишин і О. Сmacher.

Найгарнішою частю концерту була частина третя, в якій виступав мішаний хор ім. Шашкевича під орудою п. Багача. Хор сей завдяки карності своїх членів і з обох сторін мольбам праці ставив нині нашою гордістю, так що належить йому чільне місце межі наших хорів в Америці. Фіда-дефісний Українці будуть мати нагоду про се переко- нитися дня 4. падолиста с. р. в день свята Независимости З. У. Н. Р., котре устроєть Стрілецька Громада, на котрій власне сей хор буде виступати. Хор співав пісню: "Понад тими горамиками", "Засинали козаченки", "Ой морозе морозеньку", "Очере- рет лугом гуде", "Почаї- ська Божа Мати", "Далека Ти, далека Ти", "Синюмо", "Ще вмерла Україна" закінче- концерт. Хор співав так мильдібно і з таким чуттям, що не можна промовчати, щоб на адресу диригента і співаків не висказати щирих слів признан- ня за їх працю і труди, понесе- ні в цілі вишколення в першій мірі самих себе, а дальше над

Мішані хор ім. Шашкевича під орудою п. Павла Багача. Точною заповіді годі вийти на сцену дитячохорі. Їх веселі дитя дами надвіду до зрозуміння, що не боятися вони стати напроці нас та показати нам, чому вони не задурили їм хліб своїх родичів. І вийти почитувати гарно виконаний церковно-народний гімн "Боже великий єдиний". Серце радувалося, дитя дивилося на сі диточки, як вони чепурно, мильдібно віддавали улюблену нам пісню. Відтак майже по мистецькім відіграв скрипове соло "Весілля" Андрій Прухницький і знов з сим самим результатом дитячий хор відіспав "Гей там на горі там женьж женьж" і "Мир вам браття".

Діточе представлення "На вакаціях" відіграно надсподівано добре. Надсподівано, кажучи тому, що приготувалися діточки до відігання його ледь два тижні. В другій часті концерту діти відіспали пісню "На чужині загубилися" а Олена Гладчук виконала деклямацію "Мово рідна". Відтак наступили діти на пописи шкільного року піснями "Чом так скрито", "Вийшли в поле косяри", "Реве та стогне". Відтак слідувала деклямація Павліни Рега "Молитва школяра" і знов дитячий хор віддав пісню "Крилець", "Гей там на горі Сіде", "Дай нам Боже добрий час". Знова пішла деклямація Петра Федорова "Мама, мама" і кімцева пісня дитячого хору "Тобі, земле маю".

В дитячому представленні брали участь слідуєть школярі-аматори: С. Орляк, І. Орляк, А. Прухницький, В. Москода, П. Юрків, І. Москода, Карач, Е. Грамь, М. Блавіца, З. Сидорич, О. Грицишин і О. Сmacher.

Найгарнішою частю концерту була частина третя, в якій виступав мішаний хор ім. Шашкевича під орудою п. Багача. Хор сей завдяки карності своїх членів і з обох сторін мольбам праці ставив нині нашою гордістю, так що належить йому чільне місце межі наших хорів в Америці. Фіда-дефісний Українці будуть мати нагоду про се переко- нитися дня 4. падолиста с. р. в день свята Независимости З. У. Н. Р., котре устроєть Стрілецька Громада, на котрій власне сей хор буде виступати. Хор співав пісню: "Понад тими горамиками", "Засинали козаченки", "Ой морозе морозеньку", "Очере- рет лугом гуде", "Почаї- ська Божа Мати", "Далека Ти, далека Ти", "Синюмо", "Ще вмерла Україна" закінче- концерт. Хор співав так мильдібно і з таким чуттям, що не можна промовчати, щоб на адресу диригента і співаків не висказати щирих слів признан- ня за їх працю і труди, понесе- ні в цілі вишколення в першій мірі самих себе, а дальше над

ПОЗІР! РОЧЕСТЕР, Н. Й. ПОЗІР!
ЗАХОДОМ ТОВАРИСТВА ЗАПОРОЖСЬКОЇ СІЧІ
відділ 367 Українського Народного Союзу
— устроюється —

ПЕРШІЙ ВЕЛИКИЙ
ПІКНІК
НА НОРТ ГУДМАН,
В НЕДІЛЮ, ДНЯ 22-ГО ЛИПНЯ 1928 РОКУ
Початок в годині 1-шій пополудні.

На той Пікнік запрошається всі Братства і Товариства до численної участі. — Комітет.

(Докінчене зі ст. 2-го!).

СКОШЕНІЙ ЦВІТ.

го, — відповів рішучо Івась. — Ну, а що там чувати у тебе? Як школа, як там селянство дивиться на нашу працю? — Все гаразд, — почав О. — Сиджу, працюю-серед сільської темноти тай працю гарними успіхами моєї праці. Слухай, брате! Чи то мало радості і вдоволення, як ужити цих сільських дітей, які жадно здобувають знання у рідній мові? А потім кожна ця дитина, що вийде з рідної школи, збільшить ряди борців за красу долю нашої Батьківщини. А в тебе що-тут чувати доброго?

В мене тут таксако все добре! — сказав бадього Івась. — Усі велими зацікавлені білоруським рухом, тільки не читають книжки і газети. Лише один Івась, цей тай перунчик, старється всімакими способами перешкоджати ширенню рідної просвіти серед селян. Все єтрашній, що той, хто читає білоруські газети, відповідало за це та робить, ріжні неправдні доноси.

Ах, підляка! — сказав невинно О. — та, коли роздумати, то він не винен нічому, в винна темнота. Нічого, брате, не порадим; ми саме через повсютну мусию стремити до того, щоб темні бую у нас згоріли зовсім. Ну, буйай, брате, зловим! Побачимо, що заведе, а я підіду на твою школу, та підіду твоїм селом. Ти підіди тут біляка, хандин, — і з

сподіватися стрінити тебе. Софія! Скажи шире, чи справді буюш така витривала, що підеш проти батьків і буюш на мене? — При чім буюш ти? Сильно пригрозив до себе та гланув ладно у її очі. Вони, наче ці ясні зірки на блажливому небі, бастали серед темної темноти на її сміявлях. Вона, схвилювана його словами, скинула йому на груди голяку, вкриту розривним від вітру, наче льон, волоссям.

Олеся! — сказала дрікум голом Софія. — Як ці дві зірки на небі, що так близько мерхетять одна біля одної тай ніколи хіба не розлучаються, так і ми з тобою спільно будемо поборювати всі життєві невазгоди тай ніколи хіба зваля і невідомості моїх батьків не зможе нас розлучити, — і вона замовкла, опускаючи вниз голубі свої очі та глибоко задумалася.

Лише ти старалася не сварилися з Яковом і не звертати уваги на його поступки? — допиту Софія. — Ні, Софія! — відповів О. — я не в силі ніяк стати проти образу цієї людини. За те що він залиняється до тебе, я на нього не кривдую, а навіть спілкуваю йому, бо він людина і має людські почування, але це у всі насміхається з усієї нашої праці на адіржеский нині та ставрається всімакими способами перешкоджати, цього я не можу пустити мимо себе. — Ну, як собі хочеш, — відповіла Софія, — а я підіду на твою школу, та підіду твоїм селом. Ти підіди тут біляка, хандин, — і з

Той мудрагелі! — закрип басом один розхристаній хлопень, у якого вже ноги хитались від горілки. — Не зашкодило провини його, як треба жити з нами, а то вже нема приступу, який став зарозумілий! Тьфу! поганець! А нездому до двір нас, — сказав хтось. — Тай цей мені ногу підставити стів, бачите до Софія заглядає? Ха, ха, ха! — зарегається хитро Івась. — Та що там говорити! — перебив один здоровий хлопень, — нині саме вечерінь на тамтінт куті, кади і розплатимос з ним, за все!

Всі в один голос підхопили його думку тай вивалили гуртом на вулицю. Викрикуючи ланими голосами і підштуркуючи один одного, скоро опинилися на другому кінці села. Нараз замаячила недалеко кімната постаті. Колиж побачила натовп ланих хлопців, стала відітати в протинуюм напрямку! Але ланим цього діла не треба було. — Тьфу, тьфу! Хто такий? Стій! — роздались голоси. І всі, як були, схопились коли, кинулись на адогін і заповняли ціле село дикими голосами. Вкінці Івась із товпи підбіг, схопив незнакомого за обшивку та крикнув із усієї сили: — Кажі, хто ти, а то вб'ю! — Чого хочеш? — відповів незнакомий, — чи не сором нам, хлопцям, так запиняється? Замість цього робити, запинається та заступає людям до порогу. — Ідіть, брате! Ага! Понабіг! — закричали всі в один голос. — Бей його! — крикнув

хтось із товпи. — Хай знає, хтось із нами жити! — закричав інший тай вдарило що сили колом по плечам. За ним, наче на команду, кинулись всі на Олеся. Він не відвернув сильних ударів і понависав, наче сніп, на землю.

А на небі світив місяць і розливав свій блеск по бездонній білоруській землі, що подобала на околицю заренованої країни. У воздусі розливались солодкий нектар запаху весняних цвітів і наповнювали зболілі груди оживлюючим сяном. Над річкою легонько сеправном повіє б'яний туман. А кругом усе вкривала темнота, ніч та розказувала казки про важке життя нашої брата.

IV.

На другий день був великий рух у всім селі. Хлопці біг на місце випадку, щоб на власні очі переконалися, про не, що сталося попереду. Справа була тілдривна, тай відправили у місто. Та цим не вернули старенький матері дорогого сина, що був одиноким підпором в п'ятити. Вона від жалю була зорісим неприємною. Не менше жалувала його і Софія. Вонаж в Олесьці втратила все це, що може бути наймиліше та найдорожче для людини. Всі селяни жаліли до душі Олеську, як свого найближчого приятеля, що все проводив із ними вільні від роботи хвилини та ділявся всім тим, що сам здобув у школі. Погавтра під вечір із хати на кілі села вирушила ціла

товпа народу з жалюбним співом на чинтар. За труною йшла стара невідка, голосно ридла, а побіч із нею, Софія, похилила голівку вниз, очі випалила в один предмет. Здавалося доволка нікого не бачити. Вона нині не плакала, не уронила ніодної сльозинки, а весь жалю по страті дорогої істоти заховала глибоко в серці. Домовину опустили в яму, кинули по три жемчужні піску та затягнули похоронну пісню. Під сумний голос знаходив

